

[Æandelsministeren.]

et problem mellem den fremmede stat og rederiernes hjemland.

Medens man formentlig også fra reder-side, vil være indstillet på i vidt omfang at imødekomme rimelige krav om udlevering af dokumenter og oplysninger, er der i de senere år forekommet eksempler på, at der stilles krav, som også ud fra et jurisdiktions-synspunkt må anses som urimelige, og der har derfor under det internationale samarbejde, der er omtalt ovenfor, været fuld enighed om, at der også på dette område bør tilvejebringes en lovhjemmel, der gør det muligt i en given situation at forbyde rederne at udlevere dokumenter og oplysninger til fremmede myndigheder. Nogle lande har, som nævnt i bemærkningerne, allerede skaffet sig en sådan hjemmel. Under de nordiske drøftelser har der ligeledes været enighed om at søge tilvejebragt den fornødne lovhjemmel på dette område, og Sverige har, som det fremgår af bemærkningerne, allerede med virkning fra 1. juli 1966 en sådan hjemmel. For Norges, Finlands og Danmarks vedkommende er der som resultat af det stedfundne samarbejde udarbejdet i det væsentlige overensstemmende lovforslag om dette spørgsmål, og der har herunder været lagt stor vægt på, at denne lovgivning gennemføres så vidt muligt samtidigt.

Også med hensyn til hjemmelen til at forbyde udlevering af oplysninger og dokumenter gælder det, at det har været en forudsætning, at bestemmelserne først skal anvendes efter nærmere konsultation mellem de interesserede søfartslande.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale begge lovforslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg tillader mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Forslaget omfatter 180 personer, der søger dansk indfødsret ved naturalisation. Ved

de to tidligere indfødsretslove i dette folketingsår er der meddelt indfødsret til i alt 558 personer.

Jeg gør særligt opmærksom på, at Hendes Kongelige Højhed Tronfølgerens forlovede, grev Henri de Monpezat, er medtaget på lovforslaget, idet der foreslås tillagt ham dansk indfødsret fra den fastsatte bryllupsdag, 10. juni 1967.

Jeg anbefaler lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Kjeld Olesen* til kirkeministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at præster har stemmeret i menighedsrådene?“

Kjeld Olesen: Jeg har spurgt kirkeministeren, om ministeren finder det rimeligt, at præster har stemmeret i menighedsråd; det ligger jo næsten i spørgsmålet, at jeg ikke selv synes, det er rimeligt, at de har denne stemmeret, og der skal ikke megen forklaring til for at vise hvorfor. Som loven er udformet, er det sådan, at alle fast ansatte præster er fødte medlemmer af menighedsrådene, og det betyder, at man i nogle råd har indtil flere præster siddende. Alle har de beføjelser som de folkevalgte medlemmer, når man lige undtager spørgsmålet om præsteansættelser. Det har mange steder medført, at en præst er formand for menighedsrådet, altså formand for et folkevalgt organ, der på adskillige områder er hans overordnede. Jeg kender eksempel på et menighedsråd med en sådan sammensætning, at de 3 præsters stemmer er afgørende ved mange afstemninger. Jeg mener, vi trænger til rene linjer her. Hvis man ønsker, at menighedsrådsvalgene skal være udtryk for demokrati, så må det være de folkevalgte alene, der træffer afgørelserne, og skulle en præst ønske at blive regulært